

Вхсѹла, Софоклеа, и Ѡмира, ꙗко ꙗко сич-
 китѣ до нынѣ просвѣщенни племена и ꙗзы-
 цы са си ꙗвориле очитѣ, и ꙗко ꙗко нѣто
 мѡжемъ сегѣ да ги преведѣмъ, нѣто Славѣнски
 мѡжемъ да ги намѣримъ: а понѣже ꙗщемъ да
 станемъ совершенни, сичкитѣ тѣа трѣба да ги
 ꙗмамы и да ги четѣмъ, каквѡто повелѣва
 Свѣтѣи Великѣи Василѣи: при това и ꙗко бѣх-
 ме можѣли да ги преведѣмъ, и ꙗко бѣхъме ги
 ꙗмали превѣдены, пакъ трѣба такѣва списа-
 тели, на Грѣчески да са прочитатъ, каквѡто
 глѣдамы и самытѣ Еврѡпей, ꙗко макаръ
 да ги ꙗматъ превѣдены, ѡбаче сами ꙗсповѣ-
 датъ и дѣматъ, чи ꙗко ꙗще да ги раз-
 мѣе, Грѣчески трѣба да ги прочѣта, и прочетѣ.
 Въ тѣхъ ꙗ праведнѡ и преподѡбнѡ сичкото
 свое вниманѣе и любопытство да дадатъ, ꙗ
 ꙗко ꙗще разумѣатъ и ꙗще видатъ шо са
 дѣла Списанѣе и Списатѣль. ꙗколи речѣмъ
 да пишемъ хитроплетѣннѡ, нишо дрѣго не
 правимъ, а ми ги ꙗзвѡждамы самѡ ꙗко ѣднѡ
 вѣтѣа темнѡта, и ги възвѡждамы въ дрѣга
 нѡва, ꙗзвѡждамы ги ꙗко чѣждата, и ги въ-
 звѡждамы въ нашата. Нѣто трѣба да при-
 вѡж-